

Carsten Raft: Jeg kan tilslutte mig det af de ærede medlemmer hr. Holmberg og hr. Jørgen Jørgensen (Ullerup) stillede dagsordensforslag, som vort parti også har tiltrådt.

Det er i virkeligheden en meget betænkelig sag, at vi efter den udvalgsbehandling, vi har haft — jeg skal indrømme, at der er givet os meget materiale, men vi ved alligevel intet om den side af sagen, som er den alvorligste, de svage sidelinjer og de store tab, der er — at vi så går videre og fastlægger indtægter og takster på det dårlige grundlag. Jeg tror ikke, at bestyrelsen i et privat firma ville finde sig i noget sådant. Jeg synes, det er rigtigt, at man gennem et dagsordensforslag giver udtryk for dette synspunkt.

Med hensyn til S-banen, som gennem mange år meget naturligt har haft min særlige interesse, har vi fået et fyldigt materiale; der er fortalt meget om myldretider og alt muligt. Men det kan jo ikke fjerne den kendsgerning, at S-banens regnskab, både det rent driftsmæssige regnskab og regnskabet, når forrentning og afskrivning tages med, er væsentlig bedre end regnskabet for det øvrige land. Der er et underskud, det er rigtigt — det ved vi, der sidder i udvalget om Københavns trafikråd — men det er væsentligt mindre, både procentvis og i andre henseender. Det har derfor givet lidt grundlag for at rette sig efter den henvendelse, der er kommet fra Hovedstadskommunernes Samråd om at få takstforhøjelserne indrettet herefter, og det forbavser mig, at der ikke er flere af hovedstadskommunernes repræsentanter i udvalget, som har arbejdet ud fra det, som deres kommuner så indtrængende har bedt om og i fællesskab har henvendt sig om. Det er ikke alene de økonomiske forhold, der ganske naturligt tilsiger os, at det må blive bedre på dette område, der er også i høj grad tale om sociale hensyn, fordi det er tvangsrejser for disse mennesker; de kan ikke bo i København, men er blevet nødt til at flytte ud, og det er urimeligt at føje denne yderligere byrde til deres leveomkostninger.

Jeg er glad for, at ministeren arbejder med at klare dette problem gennem skatterne. Jeg synes nok, at det er en omvej først at lade penge gå ind i statsbanernes

kasse og så tage dem ud igen ved hjælp af skatterne, og jeg er klar over, at det godt kan give visse vanskeligheder på kommunernes kontorer. Men på en eller anden måde må man fjerne den urimelighed, der findes her, og jeg er som sagt glad for, at ministeren er inde på problemet. Jeg håber, at han har nogen bag sig, så der kan komme noget ud af overvejelserne; jeg skal i hvert fald personlig være villig til at yde min støtte, og jeg tror nok, det skulle kunne lykkes.

Jeg har tidligere udtalt — og det fastholder jeg — at det er naturligt, at der så vidt muligt skaffes dækning for det underskud, statsbanerne har, men jeg kan ikke gå med til en hvilken som helst form for dækning. Den form for dækning, der her er foreslået, er for den befolkning, jeg lever mit liv iblandt og taler for, så urimeligt, at jeg ikke kan stemme for lovforslaget, når det kommer til tredje behandling.

Ministeren for offentlige arbejder (Lindberg): Jeg vil gerne takke udvalget, fordi man tilslutter sig det foreliggende lovforslag. Jeg er i dette øjeblik lidt i tvivl om, hvorvidt jeg kan takke hele udvalget, men jeg er da klar over, at jeg ikke kan takke det ærede medlem hr. Carsten Raft, for jeg forstod på den sidste udtalelse, at det ærede medlem ikke ville stemme for en takstforhøjelse. Jeg beklager det, hvis der er andre, som på dette sene tidspunkt vil følge samme linje som det ærede medlem, men jeg har indtil nu det bedste håb om, at det ikke sker.

Det ærede medlem hr. Holmberg var inde på mange forskellige betragtninger, og det ærede medlem fremkom herunder med et hovedargument imod det udvalgsarbejde, der er foregået, som jeg ikke kan godtage. Det ærede medlem sagde, at de svar, der af statsbanerne var givet udvalget, efter hans opfattelse i visse tilfælde var noget søgte. Både jeg og statsbanernes ledelse har bestræbt os for at give så fyldestgørende svar som muligt på de forskellige spørgsmål, der er rejst, og jeg har da heller ikke under udvalgsarbejdet mødt den påstand, som det ærede medlem fremsatte i dag. Jeg må derfor tage afstand derfra. At vi på visse områder ikke kan give så fyldestgørende svar, som udvalget måske kunne